

ÁLMODTAM

Álmodtam én egy szép gyermekkort,
Elmesélem, álmom milyen volt:
Béke a házban, csak szeretet,
Kéz imában fogta a kezét.

Ha tél közelgett, jött a kis láng,
Megcsillant házunk poros falán.
Álmomban egy teljes családban
Adventet vártuk a kis házban,
Fájdalom nem volt, csak szép ének,
Miről más gyerekek mesélnek,
S gyertya gyúlt a konyha asztalán,
Egy áldás is elhangzott talán.

Álmodtam én, nagy dolgok nélkül,
S bár nem tudom, milyen, de végül
Egy anya szeretett, őszintén,
Mindenem hordozta a szívéen,
Egy apa átkarolt, ha sírtam,
Levegőbe feldobott vígan,
S nem is volt játék, csak szeretet-
Játszani szülőkkel is lehet.

Karácsonykor béke szállt alá,
Kisfenyőt díszített a család.
Álmomban volt sok-sok nevetés,
Önfeledt játékból nem kevés.
Ott volt a hit, remény, szeretet,
Öröm szőtte át az éveket.
Volt egy otthon, mi vissza is várt-
De felébredtem, s mind köddé vált.

Ma ülök, itthon, gyerekzsivaly,
Önfeledt, szívből jövő kacaj.
Otthonom van, hittel, reménnyel,
Örömmel, békés szeretettel.
Nem tudom, milyen gyerek lenni,
Szülőtől oly szeretve lenni,
De hála jár át, nem csalódás:
Álmom gyermekinknek valóság.

HA KÉRDEZNÉD

Ha kérdeznéd, mi adhat hitet,
Nekem az, hogy nincsenek véletlenek.
Ha kérdeznéd, mi adhat fényt,
Azt felelném: már rég bennünk ég.
S ha kérdeznéd, mi adhat reményt:
Az, hogy Valaki értünk adta életét.

Ha kérdeznéd, honnan az erő,
Válaszom: ezt adta a Teremtő.
Ha kérdeznéd, hát semmi se fáj?
Mindent felajánlottam az Ő oltárán.
S ha kérdeznéd, hol van a félsz?
Ezért áll mellettem a Gondviselés.

Ha kérdeznéd, ki vagyok én:
Egyszerű ember az Úr tenyerén.
Porszem a sivatagban aszály idején,
Társ és harcos feltétlen szeretetért.
S ha kérdeznéd, mit kérek én:
Azt mondanám, mi számít, már enyém.

Kérdezd hát, kibem bízom tűzön-vízen át:
Istenben, kivel a lehetetlen csak délibáb.
S kérdezd most, mi adhat erőt, reményt:
Az, hogy Isten fia a halálból visszatért.

TÉGED LÁTLAG ÉN

Parányi magzat szívének dobbanásában,
Nevető gyermek őszinte dalolásában,
Szeme szivárványhártyája apró szegletében,
Tökéletes orcája kicsiny görbületében
Téged látlak én.

Szorító kezek gyöngyöző fogásában,
Esendő léptek újabb próbálkozásában,
Kíntól szabadult hálateli ölelésben,
Bennem bízó szempár félénk tekintetében
Téged látlak én.

Minden reményt adó, csodás gyógyulásban,
Reményekkel szálló acél akarásban,
Minden eltiport, legyőzött régi félelemben,
Mégfáradt, de mindig kitartó fehér kezekben
Téged látlak én.

Minden élő sejt, s a lélek gyógyításában,
A legtisztább, gyermeki szív szólításában
Kicsiny kezeckék imára kulcsolásában,
Esetlen igaz hálák megfogásában,
Téged látlak én.

Te vagy minden borsónyi tekintetben,
Őszintén szerető hópihe lelkekben,
Mint hegyvidéken vakító, tiszta lepel,
Te vagy a csoda, mi soha nem fogyhat el.
Hálám hallja Ég,
Téged látlak én.